

Od niepodległości do czwartego rozbioru Polski (5)

Coraz bardziej zbliżamy się do 70. rocznicy wybuchu drugiej wojny światowej. Kolejno, pragnę wyszczególnić uczestników wojny obronnej pochodzących z Raclawic, aby oddać im cześć i szacunek oraz zachować ich w naszej pamięci.

Mimo dużych trudności przedostania się do swoich jednostek wojskowych, spowodowanych rozpoczętymi już działaniami wojennymi w czasie trwania mobilizacji, udział mieszkańców Raclawic w tej kampanii był bardzo liczny.

Pan Kazimierz Tomczyk w „Dziejach wsi i parafii Raclawice” zdołał chyba wszystkich wyszczególnić:

A oto ich pełna lista:

- Jan Babnich,
- Paweł Babnich – niewola niemiecka,
- Paweł Babnich – niewola niemiecka,
- Jan Bigaj – niewola niemiecka,
- Ludwik Bobak – niewola niemiecka,
- Stanisław Bobela – niewola niemiecka,
- Aleksander Chochół – poległ,
- Bolesław Chochół,
- Bolesław Hrabia,
- Józef Hrabia – niewola niemiecka,
- Władysław Kozioł – niewola niemiecka,
- Bolesław Kozub – zakończył walkę dopiero w 1 Dywizji Pancerniej gen. Stanisława Maczka,
- Piotr Matluch,
- Franciszek Mirek,
- Mieczysław Mirek,
- Piotr Mirek,
- Wojciech Mirek,
- Piotr Mitka,
- Stefan Noga – internowany w Rumunii,
- Antoni Pieniżek – niewola niemiecka,
- Jan Pomierny - poległ w Bolonii (Włochy),
- Julian Pomierny,
- Józef Sarota – niewola niemiecka,
- Stanisław Skotniczny,
- Józef Tomczyk.

Spśród tych weteranów jest tylko jeszcze jeden żyjący, a mianowicie 94-letni honorowy obywatel Gminy Jerzmanowice-Przeżinia Bolesław Kozub. Jego osobie poświęciłem już kilkanaście artykułów w „Ostańcu”.

Jest on przedstawicielem pokolenia, które ma wezwanie „ojczyzny w potrzebie” stawilo się do jej obrony, tak jak bohaterowie „Trylogii” Sienkiewicza. Bolesław Kozub powołany do czynnej służby w 1938 r. w Krakowie, internowany na Węgrzech, dzięki zorganizowanej ucieczce przez Jugosławię, Włochy dostał się do wolnej jeszcze Francji. Następnie, już teraz jako ochotnik wydosłał się z Francji na

m/s „Batory”, podstawionym przez gen. Władysława Sikorskiego i dotarł do Wielkiej Brytanii. Po sformowaniu 1 Dywizji Pancerniej przez gen. Stanisława Maczka brał udział w lądowaniu aliantów w Normandii w 1944 r. jako saper.

Bolesław Kozub brał udział w zdobywaniu wielkiego portu wojennego i głównej bazy niemieckiej floty okrętów podwodnych – Wilhelmshaven, gdzie czołgi polskie wjechały do miasta bez walki z powodu kapitulacji garnizonu niemieckiego 6 maja 1945 r. Mundur zdjął dopiero w 1947 r. po 10 latach służby wojskowej.

Bolesław Kozub w Normandii w 2004 r., w 60. rocznicę inwazji

Zygmunt Krzysztanek z Bolesławem Kozubem na Wawelu 1 maja 2004 r., w dniu przyjęcia Polski do Unii Europejskiej

Obecnie mija 65. rocznica tych wydarzeń. Z tej okazji odbyła się uroczystość z udziałem zaproszonych przez władze Francji delegacji USA, Wielkiej Brytanii i Kanady. Francja niestety nie zaprosiła Polski i innych państw biorących udział w tych walkach.

ZYGMUNT KRZYSZTANEK